

Dosarul nr. 2ra-458/23
2-21054412-01-2ra-22032023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (L. Lavric)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (L. Pruteanu, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

ÎNCHEIERE

06 septembrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:
Președinte, judecător
judecători

Aliona Miron
Oxana Parfeni
Ion Malanciuc

examinând recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Prisăcari Andrei, Dobrovicéan Nadejda, reprezentați de avocatul Vladimirov Natalia, în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Prisăcari Andrei și Dobrovicéan Nadejda împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 29 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La data de 12 aprilie 2021, Prisăcari Andrei și Dobrovicéan Nadejda, reprezentați de avocatul Vladimirov Natalia, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei civile, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 4-11 vol. I).

În motivarea acțiunii au indicat că, la data de 17 aprilie 2008, Rozenberg Anna s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Kozlovskaja Olga privind obligarea eliberării încăperilor, ocupate samovolnic, situate xxx, cu transmiterea în folosința reclamantei. Iar, la 15 iunie 2008, Kozlovskaja Olga a înaintat acțiune reconvențională împotriva lui Rozenberg Anna și Dobrovicéan Nadejda, intervenient accesoriu OCT Chișinău, solicitând anularea certificatului de moștenitor, modificarea cotei-părți a coproprietarilor bunurilor imobile din xxx și împărțirea în natură a bunurilor imobile aflate în proprietate comună pe cote-părți proporțional fiecărui coproprietar.

Reclamanții au notat că, la data de 28 ianuarie 2009, prin încheierea judecătorului Valeriu Gîsca, în cadrul examinării cauzei civile nr. 2-340/09 s-a dispus aplicarea sechestrului, fiind interzisă înstrăinarea și modificarea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile. Ulterior, Kozlovscăia Olga a formulat acțiune reconvențională suplimentară împotriva lui Rozenberg Anna, Dobrovicēan Nadejda, Prisăcari Andrei, intervenient accesoriu OCT Chișinău, solicitând, inclusiv, anularea contractului de donație din 22 mai 2008, radierea înscrierilor din Registrul bunurilor imobile, modificarea cotei-părți coproprietarilor bunurilor imobile, împărțirea în natură a acestora. Iar, la data de 09 decembrie 2009 Kozlovscăia Olga a depus cerere de concretizare a acțiunii reconvenționale.

Reclamanții au menționat că în cadrul aceluiași proces, cererea de chemare în judecată a înaintat și Prisăcari Andrei împotriva Rozenberg Anna, Kozlovscăia Olga, intervenient accesoriu Primăria mun. Chișinău, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate și stabilirea modului de folosință a terenului adiacent.

Reclamanții au comunicat că Kozlovscăia Olga a formulat demers de strămutare a cauzei la Curtea de Apel Chișinău, admis prin încheierea din 30 iunie 2010. Respectiv, la data de 17 iunie 2011 Curtea de Apel Chișinău a dispus separarea într-un proces aparte a cerințelor privind declararea nulității certificatului de moștenitor legal și a contractului de donație, modificarea cotelor-părți atribuite coproprietarilor bunurilor imobile, împărțirea în natură a bunurilor imobile aflate în proprietate comună pe cote-părți, recunoașterea dreptului de proprietate și stabilirea modului de folosință a terenului adiacent, cu strămutarea la Judecătoria Rîșcani, încheierea fiind menținută prin decizia din 06 iunie 2012 a Curții Supreme de Justiție.

Reclamanții au notat că, la data de 18 februarie 2015, Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău a pronunțat hotărârea de respingere a cererii de chemare în judecată înaintată de Rozenberg Ana și a acțiunii reconvenționale înaintate de Kozlovscăia Olga ca neîntemeiate. Prin decizia din 16 septembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a dispus rejudecarea cauzei în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Reclamanții au specificat că la 25 mai 2017 Prisăcari Andrei și Rozenberg Anna s-au adresat cu acțiune reconvențională privind împărțirea în natură a bunurilor imobile. La data de 23 octombrie 2018 Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, a emis hotărârea de respingere a acțiunii reconvenționale înaintată de Kozlovscăia Olga și a admis parțial acțiunea reconvențională înaintată de Prisăcari Andrei, Rozenberg Anna.

La data de 05 noiembrie 2019, Curtea de Apel Chișinău a menținut hotărârea instanței de fond, iar la data de 13 mai 2020 Curtea Supremă de Justiție a declarat inadmisibil recursul înaintat de Kozlovscăia Olga. Ulterior, la data de 15 iulie 2020 instanța de apel a respins ca fiind inadmisibilă cerere de revizuire a Kozlovscăia Olga, menținută prin decizia din 04 noiembrie 2020 a Curții Supreme de Justiție.

Reclamanții au indicat că, prin încheierea din 09 decembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a dispus anularea măsurii de asigurare a acțiunii. Prin urmare, întreg procesul a durat 12,7 ani, tergiversarea procesului fiind cauzată de comportamentul de rea-credință a reprezentantului reclamantei Kozlovscăia Olga, cât și încălcarea termenelor rezonabile de examinare a cauzei.

Reclamanții au invocat că prin urmare, prin nerespectarea termenelor rezonabile de examinare a cauzei, li s-au încălcat drepturile și libertățile fundamentale, iar suferințele morale urmează să fie reparate prin acordarea unor despăgubiri morale echitabile, pentru a le aduce deplina satisfacție. Urmare a modului în care s-a derulat procesul, scopului urmărit, aspirațiilor și așteptărilor în rezultatul soluționării litigiului, importanța procesului, reclamanții au evaluat prejudiciul cauzat la suma de 150000 lei pentru fiecare, sumă care va constitui un remediu eficient și echitabil încălcărilor comise.

Prin urmare, reclamanții au solicitat constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile; încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției a prejudiciului moral în sumă de a câte 150000 lei pentru fiecare și a tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 30 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Prisăcari Andrei și Dobrovicenean Nadejda.

S-a constatat încălcarea dreptului lui Prisăcari Andrei și Dobrovicenean Nadejda la judecarea în termen rezonabil a cauzei civile intentate în baza cererii de chemare în judecată depuse de Rozenberg Ana către Kozlovskaja Olga cu privire la înlăturarea obstacolelor în utilizarea proprietății, stabilirea modului de folosință, acțiunea reconvențională depusă de Kozlovskaja Olga către Rozenberg Ana, Dobrovicenean Nadejda, Prisăcari Andrei, OCT Chișinău despre anularea certificatului de moștenitor, a contractului de donație, modificarea cotei-părți, împărțirea în natură a cotelor și cererea reconvențională depusă de Prisăcari Andrei, Rozenberg Ana către Kozlovski Olga, Primăria mun. Chișinău cu privire la împărțirea în natură a bunurilor imobile.

S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul lui Prisăcari Andrei suma de 50000 lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei.

S-a încasat din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției, în beneficiul Nadejdei Dobrovicenean prejudiciul moral în sumă de 50000 lei.

În rest, pretențiile reclamanților s-au respins, ca neîntemeiate (f.d. 158, 169-180 vol. II).

La 04 august 2022, 06 august 2022 și 16 august 2022, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Ministerul Justiției a declarat apel împotriva hotărârii din 30 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 162 -165 vol. II).

La 20 august 2022, prin intermediul oficiului poștal, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Prisăcari Andrei, Dobrovicenean Nadejda, reprezentați de avocatul Vladimirov Natalia, au declarat apel împotriva hotărârii din 30 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 166-168 vol. II).

Prin decizia din 29 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-au respins apelurile declarate de către Prisăcari Andrei și Dobrovicenean Nadejda și de către Ministerul Justiției și s-a menținut hotărârea din 30 iulie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 34-48 vol. III).

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că, sintetizând informația reflectată în raportul motivat întocmit de Judecătoria Chișinău, acțiunea civilă la cererea depusă de Kozlovskaja Olga împotriva Annei Rozenberg, Dobrovicean Nadejda, Prisăcari Andrei, IP "Agenția Servicii Publice", intervenient accesoriu Primăria municipiului Chișinău cu privire la anularea certificatului de moștenitor, anularea contractului de donație, modificarea cotelor-părți coproprietarilor bunurilor imobile, partajarea în natură a bunurilor imobile, la cererea reconvențională depusă de Prisăcari Andrei, Rozenberg Anna împotriva Olgăi Kozlovskaja, Primăria municipiului Chișinău cu privire la partajarea în natură a bunurilor imobile și a terenului aferent, determinarea suprafețelor cu atribuirea în natură și delimitarea hotarelor, s-a examinat în instanțele de judecată, mai bine de 12 ani, ceea ce reprezintă o perioadă destul de îndelungată, pentru examinarea unei cauze civile.

Instanța de apel a reținut că, după cum s-a stabilit, în cadrul judecării cauzei de referință, au fost stabilite numeroase ședințe de judecată, care au fost amânate din diverse motive, în legătură cu neprezentarea participanților la proces, depunerea cereri lor de amânare, înaintarea diferitor cereri și demersuri, acțiuni reconvenționale, cerere privind numirea expertizei. Prin urmare, durata procedurii în mod nerezonabil s-a datorat deficiențelor autorităților și nicidecum, ca urmare a respectării drepturilor procesuale ale părților, care au dus la amânări în repetate rânduri a ședințelor de judecată. Astfel, nu se poate reține o culpă a părților în prelungirea duratei procesului civil, or, folosirea mijloacelor procedurale prevăzute de lege, nefiindu-le imputabilă.

Respectiv, instanța de apel a conchis că procedura judiciară desfășurată în cauza civilă de referință, nu corespunde exigențelor art. 6 din CEDO și nici jurisprudenței Curții Europene care a reținut constant că sarcina judecătorului este de a veghea ca toate elementele susceptibile să influențeze soluționarea pe fond a litigiului, să facă obiectul unei dezbateri în contradictoriu între părți. Or, aflarea cauzei civile pe rolul instanțelor de judecată, de circa 12 ani, este rezultatul neexaminării efective a cauzei de către instanțele de judecată.

Instanța de apel a subliniat că implicând distincția dintre existența unui drept și, respectiv, a unui interes legitim, o asemenea complexitate a cauzei nu poate justifica durata procedurii examinării cauzei, de mai mult de 12 ani. Respectiv, prima instanță corect a punctat și faptul că, durata de examinare a cauzei a fost și rezultatul aplicării eronate a legii procedurale de către instanța de judecată, cauza fiind remisă spre rejudecare în prima instanță, cu stabilirea încălcării principiului egalității părților în drepturi procedurale.

Cu referire la miza pentru reclamanți, instanța de apel a reținut interesul sporit, pe care îl au reclamanții Dobrovicean Nadejda și Prisăcari Andrei în judecarea cauzei, evidențiind importanța acesteia, care are ca obiect apărarea dreptului lor de proprietate. Prin urmare, în perioada judecării cauzei, reclamanții au manifestat o „speranță legitimă” de a le apărat dreptul de proprietate, asigurat de stat ca fiind un drept fundamental.

Corespunzător, odată fiind stabilită încălcarea dreptului reclamanților la judecarea în termen rezonabil a cauzei de referință, instanța de apel a conchis că acestora urmează să le fie compensat și prejudiciul moral suferit. Respectiv, prima instanță just a stabilit admiterea parțială a acestei pretenții cu încasarea sumei de

50000 de lei, pentru fiecare, or suma de 150000 de lei, pretinsă de fiecare reclamant este una exagerată în raport cu circumstanțele cauzei.

Subsecvent, soluționând chestiunea referitor la quantumul sumei care urmează a fi achitată de stat cu titlu de satisfacție echitabilă pentru dreptul încălcat al reclamantilor, instanța de apel a reținut că suma pretinsă de către aceștia cu titlu de satisfacție echitabilă este vădit disproporționată și excesivă în raport cu criteriile stabilite la caz. Prin urmare, ținând cont de miza reclamanților și perioada de examinare a cauzei, suma de 50000 de lei, dispusă spre încasare de către instanța de fond constituie o satisfacție echitabilă și rezonabilă și care menține echilibrul între compensație și venituri nejustificate.

Cu referire la cheltuielile de judecată, instanța de apel a conchis că, instanța de fond în mod just a dispus încasarea în contul lui Prisăcari Andrei a cheltuielilor de asistență juridică în quantum de 5000 lei, care în viziunea instanței de apel, este unul rezonabil și proporțional, corespunzător circumstanțelor de fapt ale cauzei.

La 27 februarie 2023, Ministerul Justiției a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei și hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii (f.d. 53-58 vol. III).

În motivarea recursului, recurentul a menționat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material, apreciind arbitrar probele

Recurentul a notat că concluziile instanței de apel derivă din aprecierea eronată a normelor de drept material ce reglementează examinarea acțiunilor privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei. Or, statul răspunde eventual patrimonial pentru prejudiciul adus persoanei prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei, iar elucidarea cazurilor și condițiilor de răspundere patrimonială se face printr-o lege specială, și anume Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești.

Recurentul a indicat că cauza supusă controlului justetei duratei procedurilor, a fost apreciată în mod eronat de către Curtea de Apel Chișinău ca o încălcare a dreptului intimatului la judecarea cauzei în termen rezonabil. Or, în practica națională a fost introdus în legislația procesual civilă art. 192 Cod de procedură civilă, prin care s-a acordat oricărui participant la proces dreptul de a înainta o cerere de urgentare a examinării pricinii, în scopul respectării termenului rezonabil de judecare a cauzei. Respectiv, neaplicarea de către intimati a remediilor acceleratorii denotă o acceptare tacită a rezonabilității duratei procedurilor.

La fel, recurentul a menționat că asigurarea respectării drepturilor participanților la proces, nu poate fi privită drept tergiversare a examinării cauzei. Astfel, în comportamentul instanței nu se simt relevate careva abateri de la exigențele procesual-civile în vigoare, or, instanța de judecată nu ar trebui, sub pretextul respectării termenului rezonabil de judecare a cauzei, să refuze în cercetarea probelor necesare pentru o completă și corectă soluționare a cauzei, sau să îngreudească dreptul participanților la proces, la folosirea a diferitor mijloace

procedural civile prevăzute de legislația în vigoare, care pe cale de consecință ar încălca principiul egalității părților la proces, precum și principiul contradictorialității procesului civil.

Recurentul a comunicat că consideră eronată aprecierea oferită de către Curtea de Apel Chișinău, în ceea ce vizează poziția instanței de fond, nemijlocit necesitatea reparării prejudiciului prin acordarea satisfacțiilor pecuniare. Astfel, ședințele au fost amânate din motive obiective și întemeiate, cum ar fi: neprezentarea părților, solicitare de acordare a unui termen pentru a face cunoștință cu materialele dosarului, admiterea cererii r/reclamantului privind atragerea în proces a unor intervenienți accesorii, contestarea cu recurs a încheierilor instanței de fond, acordarea unui termen reclamantului/reclamantului de a-și concretiza cerințele la cererea de chemare în judecată, acordarea unui termen reclamantului/pârâtului de a lua cunoștință cu cererea de concretizare, depunerea nenumăratelor cereri de examinare în lipsă, etc. La fel, în cadrul examinării cauzei în instanța de fond a fost numită o expertiză, cauza fiind suspendată pe perioada aflării dosarului la centrul de expertiză.

Recurentul a observat că nu poate fi inclus în calculul duratei procedurilor, perioada în care cauza a fost efectiv suspendată. Prin urmare, orice calcul asupra rezonabilității duratei procedurilor, prin includerea perioadei în care cauza supusă controlului a fost efectiv suspendată, constituie o apreciere eronată a duratei de examinare a litigiului respectiv.

De asemenea, recurentul a obiectat precum că instanța de apel doar parțial a apreciat raportul, în condițiile în care, din conținutul acestuia este deslușit faptul că durata de timp a examinării cauzei din speța principală, s-a datorat nemijlocit comportamentului părților - care în această situație, nu poate fi considerată a fi un abuz, reieșind din argumentele relevate anterior.

La 16 martie 2023, Prisăcari Andrei, Dobrovicéan Nadejda, reprezentați de avocatul Vladimirov Natalia au declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, modificarea deciziei și hotărârii primei instanțe, privind admiterea integrală a acțiunii (f.d. 60-68 vol. III).

În motivarea recursului, suplimentar celor invocate în cererea de chemare în judecată, recurenții au menționat că reieșind din limitele judecării apelului, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel a trecut superficial asupra circumstanțelor cauzei și a apreciat unilateral probele din dosar.

Recurenții au notat că prezentul recurs are scopul corectării lucrurilor ce nu au fost făcute de către instanța de apel. Or, analizând decizia recurată, se deduce că nu au fost reținute și elucidate circumstanțele esențiale pentru justa soluționare a litigiului, nu au fost apreciate toate probele anexate la dosar, probe care sunt contradictorii și care necesitau explicarea cu suficientă claritate a motivului pentru care au fost acceptate, respinse sau reținute la baza adoptării deciziei.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cu referire la termenul de declarare a recursurilor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 29 noiembrie 2022.

La 01 februarie 2023, prin intermediul poștei electronice, copia deciziei din 29 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată în adresa participanților la proces, fapt confirmat prin extrasul din poșta electronică (f.d. 50 vol. III).

Astfel, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că, recursul declarat de Ministerul Justiției, la 27 februarie 2023 și de Prisăcari Andrei, Dobroviccan Nadejda, reprezentați de avocatul Vladimirov Natalia, la 16 martie 2023, se consideră depuse în termenul stabilit de lege.

Curtea Supremă de Justiție, la 22 martie 2023, a expediat în adresa participanților la proces, copia recursurilor declarate de Ministerul Justiției și de Prisăcari Andrei, Dobroviccan Nadejda, reprezentați de avocatul Vladimirov Natalia, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire și avizele de recepție, anexate la materialele dosarului (f.d. 72, 74-75 vol. III).

Conform art. XI alin. (1) și (3) din Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023, prezenta lege intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al Republicii Moldova, cu excepția art. IV, V pct. 1–9 și 11–16 și art. VII, care vor intra în vigoare la 01 septembrie 2023.

Recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale, cu excepția temeiurilor în baza cărora se vor examina recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi. Respectiv, recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Prisăcari Andrei, Dobroviccan Nadejda, reprezentați de avocatul Vladimirov Natalia au fost depuse până la data intrării în vigoare a Legii pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție) nr. 246 din 31 iulie 2023 și vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursurilor.

Examinând temeiurile recursurilor, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursurilor.

La caz, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că argumentele invocate în cererile de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de

norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate or, motivele recursurilor sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurențelor cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei contestate or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursurile declarate nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

La fel, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmens c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Prisăcari Andrei, Dobroviccan Nadejda, reprezentanți de avocatul Vladimirov Natalia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în vigoare la data depunerii recursului și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270 și 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de Ministerul Justiției și de Prisăcari Andrei, Dobroviccan Nadejda, reprezentați de avocatul Vladimirov Natalia.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Aliona Miron

judecători

Oxana Parfeni

Ion Malanciuc